

פרפראות בפרשת השבוע ובהלכה: ויחי - חזק ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק בעל פרדס יהודה

~ מדוע נכתב "אנכי" ~

וְעִשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֱמֶת וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲעֲשֶׂה כְּדַבַּרְךָ: (מו ל) וצריך לדעת מה בא להשמיענו הפסוק במילת "אנכי" דלכאורה יתור לשון הוא, ודיו במה שכתוב אֲעֲשֶׂה כְּדַבַּרְךָ, והנה רש"י הק' ביאר בד"ה חסד ואמת. חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת, שאינו מצפה לתשלום גמול, והיינו מכיון שידוע שלא יקבל גמול בחזרה, הרי שעושה זאת משום חסד דווקא, והנה בגמרא (מו"ק דף כח ע"ב) מצינו שמי שקובר את המת, זוכה למידה כנגד מידה, שיזכה לקבורה, ומי שמספיד את המת זוכה למידה כנגד מידה, שיספידוהו גם כן בהגיע זמנו, ואין זה סותר לדברי רש"י הק' כאן, דעושה רק משום הגמול, מכיון דהמת עצמו לא מחזיר לו הגמול, הרי שכלפי המת עושה זאת לשם מצוות חסד, והנה יוסף היה רצונו שביאורו אחיו לארץ ישראל לקבורה, והיה יכול לבקש זאת מאחיו, וכמו שמצינו בזה בגמרא, אבל יעקב אבינו ע"ה רצה שיוסף הצדיק יסכים להעלותו לאחר פטירה ללא שום תגמול ורק לשמה, ומשום זה אמר לו: וְעִשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֱמֶת שיהיה החסד מתוך שלימות! ועל זה ענה לו יוסף הצדיק בנו: "אנכי" היינו הגם שבסופו של דבר הרי גם לי תהיה מכך הנאה, אם כל זאת אֲעֲשֶׂה כְּדַבַּרְךָ, כוונתי יהיה רק לשם שמים, עקב הצווי שלך, ורק לקיים מצות בוראי, בלתי לה' לבדו, (ייטב לב להרה"ק מסיגוט) ובזה אפשר לפרש את המשך הפסוק, דהנה הרבה מפרשים הקשו מדוע לא האמין יעקב אבינו ע"ה ליוסף הצדיק רק על ידי שבועה? אלא מצינו בזה בגמרא (נדרים דף ה ע"א) מנין שנשבועין לקיים את המצוה, שנאמר (תהלים קיט קו) נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָהּ לְשִׁמְרַ מִשְׁפָּטֵי דָבָרְךָ. הא קמ"ל: דשרי ליה לאיניש לזרוזי נפשיה. היננו שמותר לעשות שבועה, כדי להיות יותר מחוייב בדבר, ולעשותו במוקדם האפשר, ולכן גם כאן היה רצון יעקב אבינו ע"ה שלא יתמהמה יוסף הצדיק בעשיית רצונו, וגם שכוונתו יהיה בתכלית השלימות, והילכך השביעו, והכל מובן. (שמה זבולון תשפ"א)

ותשעה, וזה הכוונה הנה בנג' יוסף בא אליך, אשר הוא בן גילך, והיינו יוסף, יקח ממך אחד משישים מן החולי המרומז במילת הנה שהוא שישים, והוא יעשה זאת רק לנ"ט ומשום זה וישב על המטה, מכיון שירד לו חלק מן החולי, ונחמד הוא. (לקוטי ש"ס מהארז"ל מס' ברכות, ובספר הר סיני, וכן מובא בקובץ התורני הכוכב תשי"א)

~ האם זכה יעקב אבינו ע"ה לראייה כאן? ~

וְעִנִּי יִשְׂרָאֵל כְּבָרוּ מִזֶּקֶן לֹא יוּכַל לְרִאיוֹת: (מ"ח י) והנה בפסוק זה מצינו כמה פליאות עצומות, ונביאם אחד אחד דאם נאמר דהפסוק כפשוטו, ויעקב אבינו ע"ה לא זכה לראות, האיך מצינו בפסוק קודם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֱלֹהִים, וכן בהמשך בפסוק י"א, רָאָה פְּנֵיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֶתִּי אֱלֹקִים גַּם אֶת יַרְעֵךָ, וגם כאן מצינו שזכה יעקב אבינו ע"ה לראייה, ואם כן האיך מצינו כאן בפסוק הלשון לֹא יוּכַל לְרִאיוֹת, שהוא משמש גם בלשון עתיד, ולכאורה היה יותר מדוייק הלשון לֹא יוּכַל לְרִאיוֹת, שאז לא היה יכול לראות, עוד צריך לבאר מדוע יש כאן שינוי לשון מהלשון אשר מצינו אצל יצחק אבינו ע"ה, בפסוק (כו א) וַיְהִי כִּי יָקָן יִצְחָק וַיִּתְכַּהֵן, עֵינָיו מֵרִאיוֹת, וכאן מצינו הלשון כְּבָרוּ מִזֶּקֶן? ועל כרחק דודאי יעקב אבינו ע"ה היה עדיין בכוחו לראות, רק הפסוק משמיענו שפחד יעקב אבינו ע"ה בכל רגע אולי יאבד ראייתו, [אולי יש להוסיף שכמו שאצל יצחק אבינו ע"ה מצינו שקודם להברכות כחו עיניו, ולכן גם יעקב אבינו ע"ה פחד אשר מכיון שברצונו ודעתו לתת הברכות לבניו, גם אצלו יכחו עיניו, ועל כן פחד, שמה זבולון תשפ"א] ואם כן מובן הלשון: וְעִנִּי יִשְׂרָאֵל כְּבָרוּ מִזֶּקֶן, היינו שפחד מאוד אשר לֹא יוּכַל לְרִאיוֹת, היינו שיאבד ראייתו, ולכן לא כתב לֹא יוּכַל לְרִאיוֹת, כי עדיין היה לו הראייה כמקודם, והראיה מן פסוק וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וכן מפסוק וְהִנֵּה הִרְאָה אֶתִּי אֱלֹקִים גַּם אֶת יַרְעֵךָ, והכל מובן, ומתוך מדבש הוא. (מלאכת מחשבת להגאון ר' משה חפץ - ווינצ' ת"צ)

~ פירוש ענין בְּחַרְבֵי ~

וְאֵנִי נִתְּתִי לְךָ שָׂכָם אֶחָד עַל אֶחָד אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֹמְרֵי בְּחַרְבֵי וְגו': (מ"ח כ"ג) והנה רש"י הק' מביא בענין הביאור של שָׂכָם אֶחָד שהכוונה היתה אל הבכורה. ולפי"ז צריך לבאר מהו הביאור בְּחַרְבֵי, ואי אפשר לומר שקיבל הבכורה על ידי חרב, ויתבאר לפי מה שמצינו במדרש, אשר אברהם אבינו ע"ה, היה לו חרב מיוחד שהיה חרוט עליו שם הוי"ה המפורש, ובוה ניצח במלחמה עם המלכים, וחרב זה נתנו לבנו יצחק אבינו ע"ה, ויצחק אבינו ע"ה נתנו לבנו יעקב אבינו ע"ה, וכאשר עשו נלחם עם נמרוד, רצה עשו מאוד לעשות שימוש בחרב זה, והסכים יעקב אבינו ע"ה, רק בתנאי שיתן לו בתמורה את הבכורה, וזה הכוונה מִיַּד הָאֹמְרֵי זה עשו, בְּחַרְבֵי בזכות החרב שירש מאברהם אבינו ע"ה, והכל מובן, ודפח"ח. (פנינים יקרים בשם כמה ספרים)

בעולם הספרים תמצאו כמה אלפים ספרים שאינם בנמצא והכל עסודר באופן הכי טוב ונעלה והשירות הוא נפלאה

~ ביאור ענין "הנה" שאמר יעקב אבינו ע"ה ~

וַיֵּנֶד לְעֵקֶב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵךְ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב עַל הַמָּטָה: (מ"ח ב) והנה צריך לבאר מה בא הפסוק להשמיעו במילת "הנה" בנג' יוסף בא אליך ולכאורה מיותר הוא, דהיה יכול לכתוב רק וַיֹּאמֶר בְּנֵךְ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ, רק ידועים דברי הגמרא (נדרים ל"ט) המבקר חולה נוטל א' מששים מחליו והני מילי בן גילו, משא"כ במי שאינו בן גילו לא מצינו שיקח אחד משישים מחליו, והנה הר"ן וכן מצינו ברא"ש שכתבו דהכוונה היא מכיון שהם במזל אחד, הילכך בן גיל הכוונה בן מזלו, בכוחו לקחת שישים מחולי בן מזלו השני, ואם כן יוסף שהיה בן גילו של יעקב אבינו ע"ה, וכמו שמצינו בפסוק כִּי בֶן יָקָנִים הוּא לּוֹ (לו ג) וביאר בזה רש"י הק' וז"ל: כל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף, ואם כן הכוונה שהיה בן גילו, ומשום זה, יכול לקחת חלק מחליו, וגם יש להוסיף דמילת הנה, הוא בגימ' שישים, וכן המילה של המטה הוא גם בגימ' חמישים

מדור העובדות

\*\*\*\*\* עזר ליהודי וניצל באופן פלא ממשפט קשה \*\*\*\*\*

להערל, נתחמק אותו הערל בתואנות אשר הוא מצווה מפי הבעלים הלוא הוא ר' נח מיודעינו, הישר מכל אדם, השוטרים שגם היו ערלים, החליטו להאמין להעובד הנגב, אשר כביכול הוא מצווה מפי הבעלים, והילכך תפסו בר' נח, ועצרוהו בכוח, ולא הואילו כל בקשותיו ותחנוניו, וכך לקחוהו עד בית האסורים, עד אשר יוחרץ גורלו לפשע נורא כזה, אנשי הסביבה ששמעו זאת, הלכו מיד להשפיע אצל הבכירים דשם, שישחררוהו לביתו עבור כי אין עוול בכפו, אך לא הועילו בקשותיהם, ובקושי רב הסכימו לשחררו תמורת פקדון כספי עצום.

ר' נח שמח שמחה גדולה אשר לפחות עד סוף זמן המשפט אינו צריך להיות אסור בבית האסורים, אבל החליט להחיש פעמיו אל פני הקודש, מורו ורבו בעל המהר"ש, ותינה לפניו דברים כהוויתן את כל העלילה השפלה, אשר נקלע אליו, ואז פנה לרבו וצעק הושיעה נא רבינו, מאין יבוא עֲזָרִי, ואז ענה לו הרבי ברוגע ושלווה אשר אין לו ממה לחשוש כלל, ויעזרהו השי"ת לצאת ממצב קשה זה, אך הוסיף לו רבינו המהר"ש, אשר באם ביום מן הימים ישמע אחד הזקוק לעזרה, בבחינת מאין יבוא עֲזָרִי, יראה להשתדל עבורו כל צרכו המושלם, ובכך גם הוא יזכו במידה כנגד מידה שהוא ימלא "הָאֵין" שלו והקב"ה ימלא "הָאֵין" שלך בישועה שלימה, בענין שנצרך, ר' נח יצא מפני הקודש בשמחה גדולה עד מאוד, ונסע אל ביתו לקבל פני זוגתו הרבנית, ובניו אשר מצפים לקראת שובו מתוך שמחה ובריאות, ויהי כאשר הגיע אל העיריה, התנגבו לאזניו אשר לאחד מידידיו נשרף כל ביתו, וכל רכושו עלו בכבשן האש, מיד החליט לרוץ אל חבירו ולראות כמה אשר יוכל לעזרו, כאשר הגיע אל בית ידידו ראה כבר מרחוק את ביתו אשר נשרף כליל, ודורשי רשימות אמרו אשר אפילו את הריח הקשה מן השריפה עוד הצליחו להרגיש למרחוק,

וכאשר נתקרב יותר אל מקום השריפה, מצא את חבירו אשר ישב שם כשבר כלי, ולא התאפק ר' נח, ומיד רץ אליו וביקש ממנו לפרט כל ההשתלשות מזמן השריפה, ירדו סיפר לו בכאב ובפרוטרוט את כל מה שעברו עליו ועל בני ביתו, ואף שאלו האיך זכה לצאת מציפורני הרשעים מבית האסורים, אך ר' נח עצר אותו מיד, ושאלו וכמה תצטרך עבור בנייה מחדש של ביתך ומקום פרנסתך, אך ירדו מנע ממנו החשבון מכיון שאמר לו אשר בידוע שעומד הינך לפני משפט גדול, ובוודאי כל ממונן שיש אצלך לצורכי המשפט והחיים הבסיסיים שלך הם,

אך ר' נח מיודעינו לא ויתר כלל על ענין זה, ושאלו שוב כמה נצרך הוא, ואז כאשר ראה שנחוש הוא ר' נח להגיש לו עזרה, פנה אליו

אחד מחסידיו המהר"ש, הרה"ק ר' שמואל מליובאוויטש בנו של הצמח צדק זיע"א, בשם ר' נח היה לו מפעל של יין, אשר היה בו מרתף גדול מיין משובח, והיתה פרנסתו מצוייה לו בשפע רב, ר' נח היה מפורסם לאיש הגון וישר דרך, אצל כל יהודי הסביבה, ואף אצל הגויים והממשלה אשר שם,

בימים ההם היו פקירי הממשלה מגיעים לכל מפעל יין ומניחים שעון המורה על כמות היין שנמכרה על ידי המפעל וכך היו מחשבים סך במיסים אשר לכל אחד ואחד לשלם, ודרכם היו אשר מפעם לפעם היו שולחים שליחים לראות האם כמות היין הנמכר תואם עם השעון, ולא מוכרים גם כן יין בלי תיאום לפקירי הממשלה, אך לא אצל ר' נח, אשר יצא עליו שם טוב בכל הסביבה, אצלו לא באו לבקר הפקידים כלל וכלל, כי כולם סמכו על ישרותו והגינותו בכל התחומים,

באותו המפעל אשר בבעלותו של ר' נח היה ערל אחד פועל, אשר היה מודע להעובדא אשר פקירי הממשלה אינם באים לברוק אחריו, וסומכים על רישומיו ומוצא פיו, והילכך החליט בדעתו לעשות מעשה אשר לא יעשה, והלך ועשה חור קטן באחת מן החביות המשובחות הפנימיות שאין נראה לעין, וכך היה מתנגב בלילה חרש, והיה לוקח יין מן החבית, וממלא גרונו כשיכור כדרך הערלים, וכן מוכר לידידיו וחבריו מן היין המשובח...

באחד מן הימים, והנה יצא מה שיצא ואחד מן הפועלים הערלים, גילה הדבר אשר חברו שעובד עימו במשך היום, עשה חור בחבית, ובכוח מתפרנס מן הגניבה, ואז הלך החבר, לידידו הנגב, וסיפר לו את אשר ראה בעיניו בשעת מעשה, ואף איים עליו לילך להבעלים ר' נח, ולספר לו דברים כהוויתן, החבר שראה שנתפס בקלקלתו, החליט מיד עצה, ואף הציע זאת לחבירו, והוא, אשר יתחלק עימו מהיום בהרווחים, והעיקר שיבטיחו שלא יתגלה דבר זה לשום בריה בעולם,

חברו הערל הסכים מיד להצעה, וכך היה הערל הראשון ממשך לגנוב ברוגע, ואכן היה מתחלק בהרווחים, עם ידידו בעל כורחו, ויהי היום וסבלנותו פקעה כדרך הערלים, וילך לידידו ויצעק עליו ויאמר לו, וכי הנך חושב שאני צריך לפרנס אותך, רק מכיון שראיתי נוטל מן היין, "היה, לא תהיה", ואינני מפחד מכל אשר תנסה לעשות לי בענין זה, וכך היו הניצים עולים מדרגא לדרגא עד אשר הגיע למצב של להב אש וקללות אחד מן השני,

חברו שהחליט לנקום בידידו לשעבר הנגב, הלך וסיפר מיד להשוטרים והפקידים אשר שם, על כל מעשה הגניבות, כדי לראות במפלת חבירו, אך דא עקא, וכאשר הגיע השוטרים למקום, ותפסו

# פרד'ס יהודה – שמה זבולון

כ"ט

ג'ליון 67 תשפ"א

אשר פעם היה נער שנסע פעם אחד עם הרכבת ממקום למקום ומעיר לעיר, ופעם אחת ירד מן הרכבת במהירות כי היה נצרך לו להמשיך הנסיעה עם רכבת אחרת הבאה מיד, ומרוב אשר ירד במהירות שכה התיק שלו ברכבת הראשון, ושם היה כרטיס הנסיעה להרכבת, וגם כספו ועוד קצת מאכלים, ומיד כאשר בא לעלות על הרכבת השנייה, ומאחר שהראשונה כבר המשיכה בדרכה, גילה שהתיק שלו אינו איתו ואין לו אפילו הכרטיס להמשיך הנסיעה,

בצר לו התיישב בהתחנה, ליד עצירת הרכבת, והתחיל לבכות כדרך הנערים, שמישהו ירחם עליו, ויתן לו דמי נסיעה, אך כל העוברים ושבים לא שתו לביהם לזה כלל, עד אשר הגיע אברך אחד, אשר שאלנו לסיבת בכיו, וכאשר שמע שנאבד לו הכרטיס והמאכלים שלו, הוציא מיד ביד רחבה, ממון, שיקנה לעצמו מאכלים, וכן כרטיס להמשיך הנסיעה, וכך עשה, והוסיף השופט וכי יודעים מי הוא הנער, זה הוא לא אחר מאשר אני בעצמי, ויודעים אתם מיהו אשר עזרני במצוקתי בלב ונפש חפיצה, זהו העומד לפני מיודעינו ר' נח, וזה שנים שאני מצפה לשלם לו גמול, והגם שלא זכר עלי כלום, הנני זוכר בוודאות שזהו הוא ולא אחר, ובפרט מאחר ששמעתי קולו הצח,

ואז פנה השופט לשאר השופטים, ושאלם היתכן לומר שאדם ישר דרך כזה, עם לב רחמן גדול כל כך יעשה דבר חמור כזה, לגנוב מן הפקידים ללא ידיעתם, אין זה אשר לדעתי זה נכון דברי ר' נח שזהו רק עלילה שפלה, והילכך מבקש אני את דעתכם, השופטים בנידון, כמובן שהשופטים ששמעו סיפור זה מכלי ראשון, הורו מיד שמיודעינו ר' נח זכאי מכל אשמה, ויכול לנסוע לביתו לחיים ולשלום, וכך הוזה, ואז ראה בחוש שנתקיימו בו דברי הפסוק שְׁלַח לְחֶמְדָּךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם, כִּי בָרַב הַיַּמִּים תִּמְצָאֲנֶנּוּ. זכות כל הצדיקים יגן עלינו במהרה בימינו אמן.

בשאלה, מדוע כבודו רואג עבורי כל כך הרי מצינו בפסוק מאין יבוא עֲרִי, ועל זה הפסוק אומר, עֲרִי מַעַם ה', ואם כן דאגה מנין, אך מיודעינו ר' נח כאשר נשמע מפורש מפיו של ידידו הפסוק הנ"ל, נזכר בבקשת הרבי המהר"ש זיע"א, וקפץ במקומו, כי כאן נמצאת הישועה שלו שימלא בקשה מושלמת עבור מי שיוכיר לו פסוק זה, מיד הפציר ר' נח בחבירו שיקח הממון אשר חשב להביאו, לצורכי הבנייה מחדש של ביתו, ואם אינו רוצה מתנה, יקח לפחות כהלוואה, כי אדרבה, רק בזכות עזרתו יזכה בהמשפט שעומד לפניו, ירדו אשר ראה גודל חשקו ורצונו לעזרו, הסכים בדלית ברירה, ולקח הממון ונפרדו שניהם לשלום,

ויהי ביום המשפט, ויקם ר' נח וילך בוטח ורגוע לבית המשפט, מכיון שהיה לו אמונה בהצדיק, ומה גם שראה בעיניו האיך שהצדיק צפה למרחוק למצבו של ידידו, והילכך אפילו לא לקח עורך דין שידבר עבורו בהמשפט, אלא התיישב באולם בית המשפט וחייכה למוצא פי השופטים, כאשר השופטים התחילו לדון בענין, קם הקטיגור, וסיפר על מעשה הגניבה, אשר נמצאת בשעת מעשה, ואשר ר' נח היה משתמט מלשלם עבור הממשלה, כפי אשר השיתו על כל אחד לפי גודל השתמשותו, ואף הביא לעדות אחד מן הערלים הפועלים,

כאשר סיים הקטיגור דבריו פנה ראש השופטים דשם, למיודעינו ר' נח ושאלו, מה בדעתו להגיב על דברים אלו, ויקם ר' נח ממקומו בלב שקט ובוטח, ויאמר להשופט "לא אכחד דבר מפי, ואומר אני בפירוש שעלילה שפלה זו, מכיון שהנני נוהג בהגינות ויושר זה עשרות שנים, ומימי לא גנבתי מן אדם, וחלילה לא גנבתי מהמלכות היקרה!" ומיד סיים לדבר ללא שום ונתיישב על מקומו, לשמוע פסק השופטים, מיד הכריז השופט אשר שמע את ב' הצדדים וצריך הוא לשקול ולהתייעץ עם שאר השופטים, האיך לפסוק בענין זה, אך מקודם רוצה לשתף את חבריו השופטים, וכל הנוכחים, בסיפור בעובדא לפני כעשרות שנים, וכה סיפר:

מכתב יפה של הגאון ר' ברוך בער ועוד רב \$2800 ספר נועם מגדים דפוס שני עם חתימות הרה"ק ר' שמואל אהרן רובין מקאראטשין ובנו הר" מנחם מענדל וחתנו הר" שלום וואגשאל \$2500 ספר לחם רב שו"ת עם חתימות הרה"ג ר' שניאור זלמן הירשאוויץ תלמידו הגדול של הגאון ר' ישראל פאלאנטער וגם הוא הוציא לדפוס ספר אבן ישראל של ר' ישראל פאלאנטער והגאון ר' חיים מבריסק משבח נאותו וצדקותו בהסכמה לספרו \$2000 ספר מנן דוד להרה"ק ר' דוד מטאלנא מצב מפואר ונודע לסגולה ולברכה בתוך ביתו \$3200 ספר רחמי האב שייך להרה"ק ר' יואל זוסמאן מערץ אביו של הרה"ק ר' יחזקאל זצוק"ל \$2500 סידור ישועות ישראל הפרטי של הרה"ק ר' יעקב לייזער מפשעווארסק זצוק"ל \$4500 סעט חומשים עם אור החיים זיטאמיר, \$7500 סידור אור לישרים זיטאמיר \$18000, מכתב כתי"י הגאון ר' חנוך הענך אייגש בעל המרחשת נדיר מאוד, שתי מכתבים של האמרי חיים מוויזניץ להעסקן ר' יצחק לעווין אודות הצלת הרבה יהודים מאחורי הברזל, 2 פסקים כתי"י עם חתימות מהגאון ר' עקיבא איגור, ספר חסידים באזיל שמ"א \$2000, ספר יד שאול על הל' שבועות דפ"ר עם הגהות הגאון ר' גרשון ליטש סג"ל רוזנבוים בעל משיב דברים \$2000, ספר שו"ת מעשה נסים פאריז תרכ"ז עם חתימות וחותמות הר" נחום דוב בער פרידמאן נכד הרה"ק מרוזין, ספר שו"ת חוט השני עם חתימת הגאון ר' יוסף רייזין מטעלז בעל שארית יוסף \$600, אוהב ישראל אפטא דפ"ר \$2800 שו"ת מים חיים זיטאמיר, ספר דברי יהושע מאניסטרטיש דפוס ראשון בארדיטשוב, מכתב מאת הגאון ר' אליעזר ראבינוביץ המינסקער גדול, מכתב מהגאון מראגאטשוב לחתנו הר" ציטרון, \$3500 מהרה"ק ר' ישראל מהוסיאטין, מהרה"ק ר' יחזקאל מאוסטראווצא, מהגאון ר' שך, מהגאון דבר אברהם מקאוונא, מהגאון ר' הענקין, קוויטל שכתב החזון איש על אחורי מכתב שנשלחו לו, תשובה בהלכה מהגאון ר' יצחק יהודה טרונק אב"ד קוטנא להרה"ג ר' ישראל ניסן קופערשטאק שכותב וחותם בחזרה תשובה בעל שו"ת עני בן פחמא \$800 ספר ארמת קודש שייך להגאון ר' אברהם פאם, ספר עם חתימות הגאון ר' יעקב קמינצקי, ספר משכיל אל דל שייך לבעל מענה שמחה ממאטמטרסדארף ובנו הר" שמואל, ספר אבל כבוד הספר על ר' שלמה קלוגער וחתומות הר" אלי' חיים טייטלבוים מבערגמאס חמיו של הרה"צ ר' מיכאל בער ווייסמאנדל \$1200 נמצא למכירה תפילין שמיוחסים להם"ק מרוזין שהיו בהשתמשות בנו ונכדו מהוסיאטין, והפרשיות הם של הרה"ק ר' אפרים סופר של הבעש"ט זיע"א והרה"ק ר' משה מפשעווארסק זיע"א

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם נמצאים ולספרים עתיקים וכתבי יד למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש הגליון מוקדש לקבלת הגליון pardesyehuda1@gmail.com 4403 16 Ave Brooklyn NY 11204 718 4388414 Seforim World